

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 63.760/1/V

van 30 juli 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse besluiten inzake ruimtelijke ordening, ruimtelijke veiligheidsrapportage en milieueffectrapportage’

Op 19 juni 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 3 augustus 2018,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse besluiten inzake ruimtelijke ordening, ruimtelijke veiligheidsrapportage en milieueffectrapportage’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 17 juli 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bert THYS, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 juli 2018.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe inhoudelijke of vormelijke wijzigingen met een technisch karakter in verband met het omgevingsrecht aan te brengen in verschillende besluiten van de Vlaamse Regering. Het merendeel van deze wijzigingen heeft betrekking op het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 ‘tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is’ (hoofdstuk 6 van het ontwerp). Voorts betreffen deze wijzigingen achtereenvolgens:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 ‘tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen’ (hoofdstuk 1 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 ‘tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening’ (hoofdstuk 2 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2003 ‘tot bepaling van de handelingen die vrijgesteld zijn van de medewerking van de architect’ (hoofdstuk 3 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’ (hoofdstuk 4 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 ‘tot oprichting van de kapitaalschadecommissies en tot regeling van de kapitaalschadecompensatie ter uitvoering van het decreet grond- en pandenbeleid’ (hoofdstuk 5 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 29 januari 2016 ‘houdende de uitvoering van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid’ (hoofdstuk 7 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 ‘betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen’ (hoofdstuk 8 van het ontwerp);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 ‘tot bepaling van nadere regels voor de opmaak, de vaststelling en de herziening van ruimtelijke beleidsplannen en tot wijziging van diverse besluiten van de Vlaamse Regering in het kader van de regeling van de ruimtelijke beleidsplanning’ (hoofdstuk 9 van het ontwerp).¹

3. Naar het beeld van de erin opgenomen bepalingen is ook de rechtsgrond voor het ontworpen besluit zeer heterogeen. Die rechtsgrond wordt immers geboden door:

¹ Hierna wordt naar de voornoemde besluiten van de Vlaamse Regering nog slechts verwezen met vermelding van de datum en niet meer van het opschrift ervan.

- artikel 4.2.1, 6°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), voor de wijziging van artikel 2, § 3, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 (artikel 1 van het ontwerp);
- artikel 4.1.1, 5°, van de VCRO, voor de invoeging van artikel 1/1, 2/2° (lees: “2°/1”),² en de wijzigingen van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (artikelen 2, 1°, en 3 van het ontwerp);
- artikel 4.4.7, § 2, tweede lid, van de VCRO,³ voor de invoeging van artikel 1/1, 2/2° en 2/3° (lees: “2°/1 en 2°/2”),⁴ en de wijzigingen van artikel 3, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (artikelen 2 en 4 van het ontwerp);
- artikel 4, derde lid, van de wet van 20 februari 1939 ‘op de bescherming van de titel en van het beroep van architect’, voor de wijzigingen van artikel 1/1, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2003 (artikel 5 van het ontwerp);
- artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, voor de wijziging van bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 (artikel 6 van het ontwerp);
- artikel 4.2.3, eerste lid, van de VCRO, voor de wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 (artikelen 8 tot 27 van het ontwerp);
- artikel 7, eerste lid, van het decreet van 7 juni 2013 ‘betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid’, voor het ontworpen artikel 3, 8°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 januari 2016 (artikel 28 van het ontwerp);
- de artikelen 2.2.7, § 2, vijfde lid, 2.2.12, § 2, vijfde lid, en 2.2.18, § 2, vijfde lid, van de VCRO, voor de wijzigingen van de artikelen 7, vijfde lid, en 24 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 (artikelen 29 en 30 van het ontwerp);
- artikel 2.1.8, § 2, vierde lid, van de VCRO, voor het ontworpen artikel 25, § 1, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 (artikel 31 van het ontwerp);
- artikel 2.1.11, § 2, derde lid, van de VCRO, voor het ontworpen artikel 42, § 1, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 (artikel 32 van het ontwerp).

4.1. In het derde lid van de aanhef van het ontwerp wordt verwezen naar artikel 6.1.1 van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende het grond- en pandenbeleid’, klaarblijkelijk als rechtsgrond voor de actualisering van de verwijzing naar de relevante bepaling van de VCRO in artikel 8, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 (artikel 7 van het ontwerp).

In dit verband moet evenwel worden herinnerd aan de volgende opmerking die de afdeling Wetgeving heeft gemaakt in advies 46.751/1 van 18 juni 2009 over het ontwerp dat heeft geleid tot dat besluit:

² Voor zover het bij die bepaling gedefinieerde begrip ‘dienstenzone’ wordt gebruikt in het ontworpen artikel 2, 14°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (artikel 3, 2°, *partim*, van het ontwerp).

³ Het gaat specifiek om de eerste zin van dat lid. De machtiging in de tweede zin van het lid krijgt uitvoering in artikel 3, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000, waarvoor het voorliggende ontwerp niet in enige wijziging voorziet.

⁴ Voor zover de bij die bepalingen gedefinieerde begrippen ‘dienstenzone’ en ‘erkende sportclub’ worden gebruikt in respectievelijk punt b) van de ontworpen paragraaf 2, eerste lid, 3°, en punt a) van de ontworpen paragraaf 2, eerste lid, 17°, 18° en 19°, van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (artikel 4, 3° en 5°, *partim*, van het ontwerp).

“Artikelen 8 en 9 van het ontwerp verplichten de bevoegde overheden om het register van de percelen, bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 7°, van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening, te bezorgen aan de betrokken kapitaalschadecommissie.

Op de vraag wat daarvoor de rechtsgrond is, antwoordde de gemachtigde:

‘De artt. 8 en 9 regelen het overmaken van noodzakelijke gegevens (i.e. het register van percelen (in gewestelijke, provinciale of gemeentelijke RUP’s) waarop een bestemmingswijziging rust die aanleiding kan geven tot een compensatie in de zin van boek 6, titel 2 of 3, van het decreet grond- en pandenbeleid) voor de uitoefening van de decretale taak van de commissies. Deze taak is vervat in art. 6.1.1, §§ 2, eerste lid, van het decreet grond- en pandenbeleid; in casu dient dat artikel samen te worden gelezen met de algemene uitvoeringsbevoegdheid ex art. 20 B.W.H.I. (dat aldus in de aanhef moet worden vermeld)’.

Aangezien het opleggen van die verplichtingen aan de overheden die bevoegd zijn om ruimtelijke uitvoeringsplannen – en plannen van aanleg – vast te stellen, niet rechtstreeks voortvloeit uit de omschrijving van de opdracht van de commissies, kan daarvoor bezwaarlijk rechtsgrond worden gevonden in artikel 6.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet van 27 maart 2009, zelfs gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Tenzij daarvoor een andere rechtsgrondbepaling kan worden aangewezen, zullen de betrokken artikelen moeten worden weggelaten.”⁵

Deze opmerking geldt evenzeer voor de ontworpen wijziging van artikel 8, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009.

4.2. Aan het einde van het vierde lid van de aanhef van het ontwerp wordt verwezen naar artikel 4.4.23, eerste lid, 2°, van de VCRO waarbij aan de Vlaamse Regering wordt opgedragen om een lijst vast te stellen met functiewijzigingen van gebouwen of gebouwencomplexen waarvoor bij de afgifte van een omgevingsvergunning mag worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften, en waarbij de Vlaamse Regering tevens ertoe wordt gemachtigd om voor de betrokken wijzigingen nadere regels en bijkomende voorwaarden – dit zijn andere dan de in punt 1° van het voornoemde lid gestelde voorwaarden – te bepalen.

Die bepaling biedt echter geen rechtsgrond voor enige bepaling van het ontwerp.⁶

⁵ Adv.RvS 46.751/1 van 18 juni 2009 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 ‘tot oprichting van de kapitaalschadecommissies en tot regeling van de kapitaalschadecompensatie ter uitvoering van het decreet grond- en pandenbeleid’, p. 3, nr. 2.

⁶ Aan de desbetreffende VCRO-bepaling wordt uitvoering gegeven bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 ‘tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevrije functiewijzigingen’, waarop geen enkele bepaling van het ontwerp betrekking heeft.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

5. Bij het ontwerp, zoals het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is voorgelegd, is een “bisnota aan de leden van de Vlaamse Regering” gevoegd, waarin toelichting wordt gegeven bij de inhoud van de ontworpen regeling.

Gelet op het belang van een groot gedeelte van die toelichting voor de beoordeling van de overeenstemming van de ontworpen regeling met het decretale kader, waaronder in het bijzonder de bepalingen die rechtsgrond bieden voor de ontworpen regeling, en om het risico op uiteenlopende interpretaties van die regeling en dus rechtsonzekerheid te vermijden of te temperen, verdient het aanbeveling om de voornoemde nota om te werken tot een verslag aan de Vlaamse Regering, dat samen met het advies van de Raad van State over het ontwerp van het te nemen besluit en met dat besluit zelf in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

6. In de aanhef van het ontwerp moeten de verwijzingen naar de bepalingen die rechtsgrond bieden voor het te nemen besluit, in overeenstemming worden gebracht met hetgeen hiervoor *sub* 3 tot 4.2 is vermeld.

7. De verwijzingen in de aanhef naar de besluiten van de Vlaamse Regering tot wijziging waarvan het ontwerp strekt, moeten worden aangevuld met een verwijzing naar het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018,⁷ dat immers ook tot die besluiten behoort (hoofdstuk 9 van het ontwerp).

Artikel 1

8. Artikel 1 van het ontwerp voorziet in een wijziging van artikel 2, § 3, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000, die onder meer inhoudt dat de vrijstelling van omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, wat de uitoefening in een woongebouw van een aan wonen vreemde, maar ermee complementaire functie betreft, voortaan (mede) afhankelijk is van de overeenstemming van die complementaire functie met de voorschriften van “gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen”, en niet langer van “ruimtelijke uitvoeringsplannen” in het algemeen.

Daarover om uitleg gevraagd, antwoordde de gemachtigde:

⁷ Die aanvulling dient te gebeuren met een lid dat wordt ingevoegd tussen het lid van de aanhef dat verwijst naar het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 en het lid dat verwijst naar het advies van de inspecteur van Financiën.

“We stellen vast dat gemeentelijke RUP’s zeer gedetailleerd zijn, terwijl provinciale en gewestelijke RUP’s dat vaak minder zijn. Vandaar dat we de vrijstelling voor het maken van beperkte nevenfuncties (zoals een advocatenkantoor, een notarispraktijk, een kapperszaak) in een woning in woongebied ook zonder vergunning wilden mogelijk maken in gewestelijke en provinciale RUP’s, waar er ongewild strijdigheid met de voorschriften zou kunnen bestaan.

De gedetailleerde voorschriften van een gemeentelijk RUP houden in dat er meer over nagedacht is welke functies de gemeente zou willen zien in woongebied. Indien de complementaire functie strijdig is met deze voorschriften, geldt er geen vrijstelling.

Om gelijkaardige redenen werd in het verleden in meerdere besluiten ‘plannen van aanleg’ al vervangen door ‘bijzondere plannen van aanleg’.”

Hoewel de beoogde wijziging en de toelichting daarbij door de gemachtigde kunnen worden begrepen in het licht van artikel 4.4.1, § 3, eerste en tweede lid, van de VCRO, verdient het niettemin aanbeveling om een voldoende duidelijke situering van die wijziging op te nemen bij de omwerking van de bisnota aan de leden van de Vlaamse Regering – waarin dat aspect bij de bespreking van artikel 1 van het ontwerp vooralsnog onbelicht blijft – in een verslag aan de Vlaamse Regering (zie opmerking 5).

9.1. Het is raadzaam om bij de voormelde wijziging van artikel 2, § 3, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 het woord “verkavelingen” te vervangen door het woord “verkavelingsvergunningen”. Het begrip ‘verkaveling’ wordt in de regel immers het best voorbehouden voor het resultaat van de verwezenlijking van hetzij een verkavelingsvergunning (naar vroeger recht), hetzij een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden (naar huidig recht).

9.2. Dezelfde opmerking geldt voor de wijziging van artikel 1.4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 (artikel 8 van het ontwerp).

Artikel 2

10. In de inleidende zin van artikel 2 van het ontwerp moet bij de verwijzing naar de laatste wijziging van artikel 1/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 de datum van het desbetreffende wijzigingsbesluit worden verbeterd in “27” (niet: “25”) november 2015.

11. De definitiebepalingen van artikel 2 van het ontwerp moeten in de opsomming van artikel 1/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 worden ingevoegd als punten 2°/1 en 2°/2 (niet: “2/2°” en “2/3°”)^{8,9}

⁸ Zie de inleidende (sub)zinnen in artikel 2, 1° en 2°, van het ontwerp. *A fortiori* kan het niet tweemaal gaan om een punt 2/2°, zoals het geval is in de desbetreffende ontworpen bepalingen zelf.

Artikel 4

12. Met betrekking tot de vermelding van “handelingen in het kader van de zones die de gemeente afgebakend heeft voor de uitstrooiing, begraving of bewaring van assen” onder de handelingen van algemeen belang die op zich een ruimtelijk beperkte impact hebben zoals bedoeld in artikel 4.4.7, § 2, van de VCRO, moet de verwijzing aan het einde van het ontworpen artikel 3, § 1, eerste lid, 15°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (artikel 4, 2°, van het ontwerp) kennelijk worden verruimd tot het volledige “artikel 24, § 1, vierde lid” van het decreet van 16 januari 2004 ‘op de begraafplaatsen en de lijkbezorging’, zonder specificatie van de punten “1° en 2°”. Ook aan het einde van het resterende punt 3° van het vierde lid wordt immers melding gemaakt van “een door de gemeenteraad afgebakende andere plaats dan de begraafplaats”.

13.1. Met betrekking tot “de aanleg, wijziging of uitbreiding van gebouwen die aansluiten bij en in functie staan van bestaande, vergunde of hoofdzakelijk vergunde sportterreinen of sportinfrastructuur” wordt in het ontworpen artikel 3, § 2, eerste lid, 16°, b) en c), van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 (artikel 4, 5°, van het ontwerp) een onderscheid gemaakt al naargelang er al dan niet reeds vergunde of vergund geachte gebouwen aanwezig zijn. Is dat niet het geval, dan “blijft de totale grondoppervlakte van het nieuwe gedeelte beperkt tot maximaal 100 vierkante meter en het bouwvolume tot maximaal 300 kubieke meter”. Is dat wel het geval, dan “worden de oppervlakte en het bouwvolume maximaal met 20% vermeerderd ten opzichte van de op 1 april 2018 bestaande, vergunde of vergund geachte oppervlakte en bouwvolume”.

De onderdelen b) en c) van het ontworpen artikel 3, § 2, eerste lid, 16°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 zijn naar hun inhoud te beschouwen als alternatieve voorwaarden voor de toepassing van deze bepaling. Die toepassing kan dan ook niet afhankelijk worden gesteld van de vervulling van één van die voorwaarden, zoals nochtans gebeurt aan het einde van de inleidende zin van het bedoelde punt.

13.2. Voorts valt het verschillende alternatief op voor het vereiste van een (volledige) vergunning, waarin de steller van het ontwerp voorziet, enerzijds, wat de voorgeschreven binding van de beoogde handelingen met bestaande sportterreinen of sportinfrastructuur betreft – waarvoor dat alternatief bestaat in het criterium van het “hoofdzakelijk vergunde” karakter van die terreinen of infrastructuur – en, anderzijds, wat de voorwaarden van de reeds genoemde onderdelen b) en c) betreft – waarvoor dan weer de “vergund geachte” aard van al dan niet reeds aanwezige gebouwen mede de maatstaf is.

Dit verschilpunt verdient duiding, ten minste in het op te stellen verslag aan de Vlaamse Regering (zie opmerking 5).

⁹ *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, formule F 4-2-6-2, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be); Omzendbrief VR/2014/4 van 9 mei 2014 betreffende de wetgevingstechniek, aanwijzingen 198, 1°, a) en 200, 3°, b).

13.3. Ten slotte heeft het aldus ingevulde onderscheid tussen de beoogde handelingen tot gevolg dat de potentiële “vermeerdering” kan variëren, niet alleen afhankelijk van de aan- of afwezigheid van vergunde of vergund geachte gebouwen op zich, maar tevens van de omvang van dergelijke reeds opgetrokken gebouwen. De mogelijke toename van bestaande vergunde of vergund geachte gebouwen kan daardoor groter of kleiner zijn dan bij totale afwezigheid van zodanige gebouwen, naarmate door de toepassing van het maximale vermeerderingspercentage dat voor deze gebouwen is bepaald in onderdeel c) van het ontworpen artikel 3, § 2, eerste lid, 16°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000, al dan niet de maxima worden overschreden die in onderdeel b) van datzelfde punt zijn bepaald.

Het komt de afdeling Wetgeving dan ook voor dat de onderdelen b) en c) van het ontworpen artikel 3, § 2, eerste lid, 16°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 in hun onderlinge verhouding niet consistent zijn en dat daardoor de vraag kan rijzen of het gemaakte onderscheid bestaanbaar is met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Het is raadzaam dat de steller van het ontwerp dit punt van het ontwerp opnieuw in overweging neemt of ten minste in het op te stellen verslag aan de Vlaamse Regering (zie opmerking 5) duidelijk maakt welke redelijke verantwoording voor het gemaakte onderscheid voorhanden is.

13.4.1. Ook verdient de referentiedatum van 1 april 2018 die in het ontworpen artikel 3, § 2, eerste lid, 16°, c), van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 is bepaald, in het voornoemde verslag aan de Vlaamse Regering een nadere verantwoording in het licht van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

13.4.2. Dezelfde opmerking geldt voor de vaststelling van dezelfde referentiedatum in het ontworpen artikel 3, § 2, eerste lid, 18°, b), van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000.

Artikel 5

14. In de inleidende zin van artikel 5 van het ontwerp moet mede worden verwezen naar de wijziging van artikel 1/1, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2003 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010.

15. Artikel 5, 1°, van het ontwerp dient als volgt te worden geredigeerd:

“in punt d) wordt tussen de woorden ‘veranda of’ en het woord ‘overdekt’ de zinsnede ‘een soortgelijke constructie die bestaat uit minstens 75% glas of doorzichtig materiaal of een’ ingevoegd.”

Artikel 10

16.1. In artikel 10 van het ontwerp wordt het best gespecificeerd dat met dit artikel een wijziging wordt aangebracht in de inleidende zin van de erin genoemde bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010.

16.2. Eenzelfde opmerking geldt voor de artikelen 11, 12, 17, 20 en 26, 1°, van het ontwerp.

17.1. De bij artikel 10 van het te nemen besluit te verrichten opheffing van de woorden “stedenbouwkundige vergunning of” dient te worden uitgebreid met het woord “een”.¹⁰

17.2. Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 11, 12, 15, 17 en 20 van het ontwerp.

Artikel 16

18. Artikel 16 van het ontwerp strekt tot de vervanging van artikel 7.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010. Bij de eerste zin van het eerste lid van het ontworpen artikel 7.1 wordt voorzien in een vrijstelling van omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, namelijk voor tijdelijke handelingen die nodig zijn voor de uitvoering – op de nader omschreven locaties – van vergunde handelingen, meldingsplichtige handelingen waarvan akte is genomen of van vergunning vrijgestelde handelingen. In de tweede zin van hetzelfde lid wordt bepaald dat tijdelijke handelingen die nodig zijn om de van vergunning vrijgestelde handelingen uit te voeren, niet langer dan een jaar mogen duren. Bij het tweede lid van het ontworpen artikel 7.1 wordt ook de tijdelijke plaatsing van verplaatsbare constructies tijdens de uitvoering van vergunde verbouwingen of herbouwingen van gebouwen, meldingsplichtige verbouwingen of herbouwingen waarvan akte is genomen of van vergunning vrijgestelde verbouwingen, vrijgesteld van de voornoemde omgevingsvergunning onder de opgesomde voorwaarden. Eén van die voorwaarden, bepaald in het punt 2° van de desbetreffende opsomming, is dat de constructies niet langer dan twee jaar worden geplaatst in geval van vergunde of meldingsplichtige verbouwingen of herbouwingen en niet langer dan een jaar in geval van verbouwingen die vrijgesteld zijn van vergunning.

Het ontworpen artikel 7.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 heeft aldus een verschillende behandeling tot gevolg al naargelang vergunde of meldingsplichtige handelingen dan wel van vergunning vrijgestelde handelingen aanleiding geven tot de bedoelde tijdelijke handelingen en plaatsing.¹¹

¹⁰ Zodat de gewijzigde bepaling zal aanvangen met de woorden “Een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen”.

¹¹ Wat het eerste lid van het voornoemde artikel betreft, volgt die verschillende behandeling uit de vergelijking van de termijn bepaald in de tweede zin van dat lid met de vervalttermijnen voorgeschreven bij artikel 99, § 1, desgevallend gelezen in samenhang met artikel 112, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’. Wat het tweede lid van het voornoemde artikel betreft, vloeit de verschillende behandeling voort uit punt 2° van dat lid.

Zo een verschillende behandeling moet kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Voor zover de steller van het ontwerp het onderscheid kan verantwoorden, verdient het wederom aanbeveling om die op te nemen bij de bespreking van het ontworpen artikel 7.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 in het verslag aan de Vlaamse Regering bij het te nemen besluit (zie opmerking 5).

Artikel 20

19. In artikel 20 van het ontwerp schrijve men dat artikel 8.4, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 is vervangen (niet: “gewijzigd”) bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2017.

Artikel 30

20. Artikel 30 van het ontwerp strekt tot wijziging van de tweede zin van artikel 24 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017.

Die zin bevat, zoals blijkt uit het artikel waarvan hij deel uitmaakt, een overgangsmaatregel met uitwerking tot 1 juni 2018. Aangezien die zin bijgevolg niet meer kan worden toegepast, is de ontworpen wijziging ervan doelloos.

Artikel 30 van het ontwerp moet dan ook worden weggelaten.

Artikel 31

21. In artikel 31 van het ontwerp dient de vermelding van het opschrift van het te wijzigen besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 te worden aangevuld met de woorden “en tot wijziging van diverse besluiten van de Vlaamse Regering in het kader van de regeling van de ruimtelijke beleidsplanning”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Jo BAERT